

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: **P.**, so sídlom D., IČO X., *právne zastúpený: JUDr. M.*, proti odporcovi: **Správa katastra Tvrdošín**, so sídlom Medvedzie 254, 027 44 Tvrdošín, za účasti účastníkov konania: v rade 1/ **B.**, Z., v rade 2/ **P.**, Z., 3/ **D.**, Z., v rade 4/ **M.**, Z., v rade 5/ **M.**, H., v rade 6/ **R.**, Z., v rade 7/ **M.**, Z., v rade 8/ **A.**, P., v rade 9/ **J.**, Z., v rade 10/ **J.**, Z., v rade 11/ **J.**, H., v rade 12/ **J.**, H., v rade 13/ **K.**, Z., v rade 14/ **Ľ.**, H., 15/ **A.**, Č., v rade 16/ **J.**, P., v rade 17/ **J.**, R., v rade 18/ **P.**, H., v rade 19/ **Ľ.**, Z., v rade 20/ **A.**, B., v rade 21/ **J.**, Z., v rade 22/ **A.**, Z., v rade 23/ **A.**, Z., v rade 24/ **Ing. M.**, M., v rade 25/ **P.**, Z., v rade 26/ **J.**, Z., v rade 27/ **J.**, Z., v rade 28/ **F.**, I., v rade 29a/ **M.**, nar. X., S., v rade 29b/ **M.**, nar. X., S., v rade 29c/ **R.**, nar. X., B., v rade 29d/ **M.**, nar. X., Z., v rade 30/ **M.**, D., v rade 31/ **P.**, Z., v rade 32/ **M.**, Z., v rade 33/ **F.**, Z., v rade 34/ **J.**, S., v rade 35/ **P.**, Z., v rade 36/ **V.**, P., v rade 37/ **Ľ.**, D., v rade 38/ **J.**, S., v rade 39/ **F.**, H., v rade 40/ **M.**, X., v rade 41/ **A.**, Z., v rade 42a/ **E.**, nar. X., S., v rade 42b/ **M.**, nar. X., L., v rade 42c/ **Z.**, nar. X., M., v rade 42d/ **L.**, I., v rade 43/ **Ľ.**, Z., v rade 44/ **K.**, Z., v rade 45/ **S.**, Z., v rade 46/ **A.**, Z., v rade 47/ **V.**, Z., v rade 48/ **Z.**, M., v rade 49/ **E.**, M., v rade 50/ **K.**, K., v rade 51/ **M.**, O., v rade 52/ **V.**, Z., v rade 53/ **D.**, Z., v rade 54/ **M.**, Z., v rade 55/ **L.**, J., v rade 56a/ **H.**, nar. X. Z., v rade 56b/ **D.**, nar. X., L., v rade 56c/ **V.**, nar. X., Z., v rade 56d/ **T.**, nar. X., Z., v rade 57/ **L.**, M., v rade 58/ **V.**, Č., v rade 59/ **J.**, Z., v rade 60/ **J.**, Z., v rade 61/ **Ľ.**, O., v rade 62/ **M.**, Z., v rade 63/ **M.**, Z., v rade 64/ **J.**, H., v rade 65/ **M.**, Z., v rade 66/ **I.**, Z., v rade 67/ **J.**, Z., v rade 68/ **E.**, S., v rade 69/ **M.**, Z., v rade 70/ **A.**, V., v rade 71/ **M.**, Z., v rade 72/ **A.**,

Z., v rade 73/ I., Z., zastúpená zákonnou zástupkyňou M., Z., v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu Zn. V 1024/2007 zo dňa 22. októbra 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/25/2010-68 zo dňa 25. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/25/2010 - 68 zo dňa 25. novembra 2011 **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom č.k. 22Sp/25/2010-68 zo dňa 25. novembra 2011 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie odporcu Správy katastra Tvrdošín Zn. V 1024/2007 zo dňa 22. októbra 2009, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy zo dňa 30. mája 2007 uzavretej medzi P. ako predávajúcim a fyzickými osobami uvedenými v záhlaví napadnutého rozhodnutia ako kupujúcimi ohľadne CKN parcel, ktoré boli geometrickým plánom č. 59/2005 zo dňa 20. septembra 2005 vytvorené v časti pozemku PK parc. č. X. evidovaného v pozemnoknižnom protokole č. 133 v kat. úz. T.

Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je zákonné.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že súčasťou správneho spisu sp. zn. V 1024/2007, pod ktorou sa rozhodovalo o návrhu na vklad vlastníckych práv na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a fyzickými osobami uvedenými v návrhu na vklad dňa 30. mája 2007, bol geometrický plán č. 59/2005 na zameranie ZO SZZ P., na

oddelenie a určenie vlastníckych práv k pozemkom p. č. X., X. až X. Z tohto geometrického plánu vyplýva, že všetky novovytvorené pozemky boli vytvorené z PK p. č. X. zapísanej v PK vložke 133, kat. úz. T.

Časť pozemnoknižnej p. č. X. bola predmetom rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín, ktorý svojím rozhodnutím č. R 118-1-A 1/1993 zo dňa 19. novembra 1993 podľa § 9 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. schválil dohodu o vydaní nehnuteľností, ktorú uzavreli dňa 28. augusta 1993 oprávnené osoby podielníci spolku Urbáru mesta T. podľa pripojeného zoznamu, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia a povinná osoba R. (v súčasnosti je jeho obchodný názov P. - navrhovateľ). Podľa uzavretej dohody povinná osoba vydáva oprávneným osobám zo zákonného dôvodu uvedeného v § 6 ods. 1 písm. d) zákona nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané v pozemkovej knihe vo vložke 133 a ktoré sú ďalej špecifikované vo výroku tohto rozhodnutia a to parcelným číslom podľa pozemkovej knihy, druhom pozemku podľa pozemkovej knihy, výmerou v m² a katastrálnym územím. Čo sa týka PK p. č. X., bola týmto rozhodnutím vydaná časť tejto parcely - pasienok a to o výmere 360 906 m² v kat. úz. T. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že nehnuteľnosti sú uvedené v súlade s výpisom z pozemkovej knihy a identifikáciou parciel vyhotovenou dňa 16. júla 1993 Katastrálnym úradom - Správa katastra Dolný Kubín.

Podľa identifikácie Správy katastra Dolný Kubín zo dňa 16. júla 1993 k reštitučnému konaniu vo vzťahu k PK p. č. X. pasienok o celkovej výmere 388 935 m² bolo zistené, že časť je v stave neidentickom, časť 1370 m² je zabratá do EN p. č. X. (LV X.), časť 123 m² je zlúčená do EN p. č. X. (LV X.) a časť je identická s pasienkom p. č. X. o výmere 25 672 m² zapísaný na evidenčnom liste č. X. pre užívateľa SO ZZ-ZO T. a parcela toho istého parcelného čísla avšak s druhom pozemku zastavaná plocha o výmere 864 m² evidovaná na tom istom evidenčnom liste, t. j. pre toho istého užívateľa. Zvyšok parcely X. je v stave neidentickom zlúčený do EN p. č. X., X.

Pozemkový úrad Dolný Kubín vydal rozhodnutie č. R-118-1/C 1/1993 zo dňa 19. novembra 1993, ktorým rozhodol, že oprávnené osoby uvedené v zozname oprávnených osôb, ktoré je súčasťou tohto rozhodnutia spĺňajú podmienky § 6 ods. 1 písm. d) zákona o pôde. Týmto oprávneným osobám sa pre zákonné prekážky uvedené v § 11 zákona nepriznáva vlastnícke právo k pozemkom zapísaných vo vložke 133 kat. úz. T. uvedených

vo výroku podľa jednotlivých parcelných čísel podľa pozemkovej knihy, druhu pozemku podľa pozemkovej knihy, výmery a katastrálneho územia. Vo výroku tohto rozhodnutia sa PK p. č. X. nenachádza.

Súčasťou správneho spisu je i potvrdenie Obvodného pozemkového úradu Námestovo zo dňa 19. februára 2007. V ňom je uvedené, že Urbarialisti z T. si uplatnili nárok na vydanie nehnuteľnosti podľa zákona 229/1991 Zb., avšak rozhodnutím bývalého Pozemkového úradu v Dolnom Kubíne č. R 118-1-AI-1993 zo dňa 19. novembra 1993, ktoré sa stalo právoplatné a vykonateľné 27. decembra 1993, ktorým bola riešená pozemno knižná p. č. X. o celkovej výmere v zmysle predloženej identifikácie parciel zo dňa 16. január 1993 – 388 935 m², z ktorej časť pozemnoknižnej parcely č. X. bola vydaná o výmere 360 906 m² a časť o výmere 28 029 m² z predmetnej parcely nebola vydaná, nakoľko na pozemku bola zriadená v roku 1988 SO ZZ –ZO T. Ďalej potvrdenie cituje znenie § 11 ods. 1 písm. e) zák. č. 229/1991 Zb. o pôde.

Ako ďalej vyplynulo z odôvodnenia rozsudku Krajský súd v Žiline vyzval Obvodný pozemkový úrad Námestovo na predloženie kompletného spisového materiálu ohľadne reštitučného nároku podielnikov spolku Urbáru mesta T. na PK p. č. X. kat. úz. T. a uviedol, že má k dispozícii rozhodnutie č.k. R 118-1-A 1/1993 z 19. novembra 1993, ktoré rieši časť PK p. č. X. o výmere 360 906 m². Vyzval ho na zaslanie právoplatného rozhodnutia ohľadom zvyšnej časti PK p. č. X., na ktorú bol uplatnený reštitučný nárok. V odpovedi Obvodný pozemkový úrad Námestovo zo dňa 12. septembra 2011 uviedol, že rozhodnutie, ktoré súd požadoval a to na zvyšnú časť PK p. č. X. nebolo správnym orgánom vydané, nakoľko správny orgán v tom čase postupoval podľa § 11 ods. 1 písm. e) zákona o pôde, to značí, že tu zo zákona vznikla zákonná prekážka. Je potrebné si uvedomiť, že v zmysle § 42a ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. ak oprávnená osoba nepredloží dôkazy podľa ods. 1 alebo ak sa nehnuteľnosti nevydávajú z iného dôvodu, doterajšie vlastnícke právo zostáva zachované. V tomto prípade to správny orgán vyriešil v uvedenom rozhodnutí tak, že od celkovej výmery parcely X. a to 388 935 m² odpočítal výmeru časti parcely, na ktorej sa nachádzala záhradková osada o výmere 25 672 m², zastavanú plochu o výmere 864 m² a ďalšiu zastavanú plochu o výmere 1370 m² a 123 m² a to podľa predloženej písomnej identifikácie zo dňa 16. júla 1993, takže bolo vydané celkovo 360 906 m². Čiže nevydaná časť PK p. č. X.,

na ktorej bola zriadená záhradková osada o výmere 25 672 m² ostala vo vlastníctve R. v zmysle § 42a ods. 2 druhá veta.

Krajský súd dôvodil tým, že v danom prípade vo vkladovom konaní v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona účinného ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy (vzhľadom na prechodné ustanovenie § 79i Katastrálneho zákona) správne odporca posudzoval kritériá uvedené v tomto zákonnom ustanovení. Medzi nimi je i kritérium, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou. Preto bolo potrebné ustáliť, či prevodca, t. j. navrhovateľ bol v čase prevodu, t. j. ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy vlastníkom tej časti PK p. č. X., z ktorej boli geometrickým plánom č. 59/2005 vytvorené nové CKN parcely. Keďže vlastnícke právo navrhovateľa nie je zapísané na LV, bolo potrebné v katastrálnom konaní oboznámiť sa s jednotlivými rozhodnutiami vydanými v reštitučnom konaní podľa zákona o pôde - ide o verejné listiny, ktoré by mohli eventuálne potvrdiť právo navrhovateľa k nehnuteľnosti v zmysle § 30 ods. 4 písm. b) Katastrálneho zákona.

Správa katastra teda správne postupovala, keď sa oboznámila s rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č. R 118-1-A1/1993 zo dňa 19. novembra 1993. Podľa názoru krajského súdu však nesprávne právne posúdila vec v tom zmysle, že uviedla, že právo nakladať s nehnuteľnosťou zo strany prevodcu nebolo riadne preukázané, keďže výrok reštitučného rozhodnutia R 118-1-A1/993 odkazuje na časť PK p. č. X. vo výmere podľa priloženej identifikácie, t.j. v tejto časti je neurčitý. Krajský súd v Žiline zastáva právny názor, že toto reštitučné rozhodnutie vôbec neriešilo tú časť PK parcely X., ktorá mala podľa tvrdenia navrhovateľa zostať vo vlastníctve navrhovateľa a ktorá podľa neho vôbec nebola vydaná. Uvedené vyplýva z toho, že toto rozhodnutie riešilo len tú časť tejto parcely, ktorá vydaná bola. Zo samotného rozhodnutia ako i z identifikácie zo dňa 16. júla 1993, na ktorú v odôvodnení toto rozhodnutie odkazuje, vyplýva, že bola vydaná časť PK parcely bez výmer 1370 m², 123 m², 25 672 m² a 864 m². Skutočne po spočítaní výmer, ktoré mali byť z pôvodnej výmery PK p. č. X. takto vyňaté, výmera, ktorá bola týmto rozhodnutím riešená a vydaná reštituentom, zodpovedá rozdielu medzi celkovou výmerou pozemnoknižnej parcely p.č. X. a touto vyňatou (nevydanou) výmerou. Je teda nesporné, že týmto reštitučným rozhodnutím bola riešená časť PK parcely X., ktorá bola vydaná fyzickým osobám - podielnikom spolku Urbáru mesta T. Tá časť parcely, ktorá nebola pojatá do tohto rozhodnutia (ktorá výmera bola z celkovej výmery vyňatá), nebola však predmetom tohto

rozhodnutia a ani žiadneho ďalšieho reštitučného rozhodnutia. Súd má k dispozícii ďalšie rozhodnutie vo vzťahu k reštitučnému nároku podielnikov spolku Urbáru mesta T. a to R 118-1-C 1/1993 zo dňa 19. novembra 1993, ktorým sa im nepriznalo vlastnícke právo z dôvodu, že parcely boli zabraté pre výstavbu alebo pre úpravu vodných tokov. V tomto rozhodnutí nie je vôbec riešená PK p. č. X. Krajský súd urobil dopyt na Obvodný pozemkový úrad Námestovo, aby mu predložil kompletný správny spis a všetky právoplatné rozhodnutia týkajúce sa reštitučného nároku podielnikov spolku Urbáru mesta T. Podľa odpovede obvodného pozemkového úradu iné rozhodnutie vydané nebolo a čo sa týka zvyšnej časti PK parcely X., uviedol, že zo zákona tu vznikla zákonná prekážka. Poukazujúc na § 42a ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. uviedol, že nevydaná časť PK parcely č. X., na ktorej bola zriadená záhradková osada o výmere 25 670 m², zostala vo vlastníctve R. a to pre zákonnú prekážku podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona o pôde v zmysle § 42a ods. 2 druhá veta z.č. 330/1991 Zb.

Krajský súd v Žiline zastáva právny názor, že ustanovenie § 42a ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb., na ktoré poukazuje Obvodný pozemkový úrad Námestovo, nie je možné vykladať spôsobom, ako to uvádza Obvodný pozemkový úrad Námestovo. Predpokladom na to, aby doterajšie vlastnícke právo zostalo zachované, je tá právna skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania o reštitúcii, neboli vydané, či už preto, že oprávnená osoba nepredložila dôkazy alebo pre iný dôvod. O nevydaní týchto nehnuteľností však musí byť rozhodnuté individuálnym správnym aktom, ktorý je oprávnený vydať jedine kompetentný správny orgán, ktorým je obvodný pozemkový úrad a v ktorom uvedie, ktoré nehnuteľnosti sa nevydávajú, zákonnú prekážku nemožnosti vydania uvedením konkrétneho zákonného ustanovenia a ako i tú skutočnosť, či sa oprávneným osobám priznáva právo na náhradu alebo sa oprávneným osobám nepriznáva ani právo na náhradu. Takéto rozhodnutie vydá podľa § 9 ods. 4 zák. 229/1991 Zb. len obvodný pozemkový úrad. Rozhodnutím „o vlastníctve oprávnenej osoby“ (terminus technicus použitý v zákone o pôde) je nielen rozhodnutie o priznaní vlastníckeho práva, t. j. rozhodnutie o vydaní nehnuteľnosti, t. j. aj rozhodnutie o nepriznaní vlastníckeho práva z dôvodu zákonných prekážok uvedených v § 11 a priznaní práva na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo rozhodnutie o nepriznaní vlastníckeho práva a nepriznaní práva na náhradu. Nemožno súhlasiť s takým právnym názorom, že o nepriznaní vlastníckeho práva netreba rozhodovať osobitným rozhodnutím, pretože tým by nebolo rozhodnuté o práve na náhradu za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať buď formou náhradných pozemkov alebo v peniazoch. Vo vzťahu k časti PK p. č. X.,

o ktorej nebolo rozhodnuté v rozhodnutí R 118-1-A1/993, t. j. o rozdielne výmery pôvodnej PK p.č. X. (388935 m²) a výmere, ktorá bola týmto rozhodnutím vydaná (360 906 m²), riadne zidentifikovanej s katastrálnym stavom, doposiaľ takéto rozhodnutie vydané nebolo. Keďže rozhodnutie vydané nebolo, nie je možné konštatovať, že táto časť pozemnoknižnej parcely - zidentifikovaná s katastrálnym stavom tak, aby bola táto časť určitá - sa reštituentom nevydala a teda že vlastnícke právo pôvodného vlastníka, t. j. navrhovateľa zostalo v zmysle § 42a ods. 2 zák. č. 330/1991 Zb. zachované. Kým teda nebude rozhodnuté právoplatným rozhodnutím o tejto časti PK parcely X. zidentifikovanej s KN stavom, v tejto časti nebude ukončené konanie o reštitučnom nároku reštituentov, podielnikov spolku Urbáru mesta T.

Krajský súd v Žiline zastáva právny názor, podľa ktorého vo vkladovom konaní nemožno prejudiciálne posudzovať tú skutočnosť, či došlo k nevydaniu konkrétnej parcely podľa zákona o pôde, t. j. akým spôsobom by bolo v zmysle § 9 zákona o pôde rozhodované pozemkovým úradom, keby pozemkový úrad skutočne rozhodol. Právomoc posúdiť túto otázku patrí výhradne len pozemkovým úradom a správa katastra a ani iný orgán verejnej moci (ani súd) nemôže túto otázku riešiť, pretože je zverená do právomoci osobitných orgánov, ktorými sú obvodné pozemkové úrady. Nie je v právomoci správy katastra v katastrálnom konaní prejudiciálne si vyriešiť otázku, že prevodca zostal vlastníkom tejto časti parcely v prípade, ak takéto rozhodnutie kompetentným správnym orgánom vôbec nebolo vydané.

V zmysle § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb. povinná osoba odo dňa účinnosti zákona o pôde nemôže veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného, pretože také právne úkony sú neplatné. Kým teda nebude právoplatne rozhodnuté aj o tejto časti reštitučného nároku reštituentov akýmkoľvek spôsobom, či už o nevydaní tejto časti parcely a nepriznaní práva na náhradu alebo o nevydaní tejto časti parcely a priznaní práva na náhradu, nebude môcť previesť povinná osoba, t. j. navrhovateľ túto časť nehnuteľnosti prevodnou zmluvou na tretie osoby. Všetky tieto prevody budú absolútne neplatné, pretože odporujú zákonu (konkrétne § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb.) v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V danom prípade došlo k prevodom nehnuteľností, ktoré podľa tvrdenia samotného navrhovateľa a podľa geometrického plánu č. 59/2005 sú vytvorené z tej časti PK p. č. X., ktorá je zastavaná záhradkárskou osadou a teda, o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté žiadnym právoplatným reštitučným rozhodnutím. Preto je nutné tieto prevody považovať

za absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 5 ods. 3 zák. o pôde z toho dôvodu, že prevodca nemal oprávnenie nakladať s touto nehnuteľnosťou. Túto skutočnosť v katastrálnom konaní musí skúmať správa katastra tak, ako bolo uvedené vyššie v odôvodnení v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona. Správa katastra mala na túto skutočnosť prihliadnuť a z tohto dôvodu mala návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnuť. Správa katastra zamietla návrh na vklad i z iného dôvodu. Poukázala na pochybnosti pri preukazovaní vlastníckeho práva navrhovateľa, pričom mala na mysli neurčitosť výroku rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. R 118-1- A 1/1993 . Avšak vzhľadom na to, správa katastra rozhodla vecne správne, súd toto rozhodnutie ako zákonné potvrdil.

Čo sa týka potvrdenia Obvodného pozemkového úradu Námestovo zo dňa 19. februára 2007, ktoré ako dôkaz predložil navrhovateľ do správneho spisu, že podľa rozhodnutia Pozemkového úradu v Dolnom Kubín č. R 118-1-A1/1993 z 19.novembra 1993 časť PK p. č. X. o výmere 28 029 m² nebola vydaná, nakoľko na pozemku bola zriadená v roku 1988 SO ZZ - ZO T., súd poznamenáva, že uvedené konštatovanie z rozhodnutia R 118-1-A 1/1993 zo dňa 19. novembra 1993 nevyplýva. Toto rozhodnutie riešilo schválenie dohody o vydaní nehnuteľností, ktoré boli vo výroku rozhodnutia uvedené v pozemnoknižnom stave, medzi nimi i časť pozemnoknižnej parcely X. v tam špecifikovanej výmere 360 906 m². Predmetom tohto rozhodnutia nebol výrok, ktorým by pozemkový úrad rozhodol o nevydaní zvyšnej časti pozemku PK p. č. X. Z tohto rozhodnutia vôbec nevyplýva, že táto časť pozemku nebola vydaná z dôvodu zriadenia záhradkárskej osady v roku 1988. Toto potvrdenie z 19. februára 2007 teda nie je možné v správnom konaní použiť ako relevantný dôkaz na preukázanie vlastníckeho práva navrhovateľa, resp. na preukázanie, že bolo rozhodnuté o nevydaní časti parcely X.

Krajský súd v Žiline konštatuje, že pokiaľ nebude právoplatným rozhodnutím ukončené reštitučné konanie ohľadne uplatneného nároku podielnikov spolku Urbáru mesta T. aj na zvyšnú časť PK p. č. X., ktorá doposiaľ nebola predmetom žiadneho rozhodnutia príslušného správneho orgánu, každá zmluva o prevode tejto časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely musí byť vyhodnotená ako absolútne neplatná. Pritom predmetom reštitučného rozhodnutia o tejto časti pozemnoknižnej parcely už musí byť pozemok špecifikovaný v súlade s § 42 ods. 2 písm. c) Katastrálneho zákona, t. j. musí byť táto časť pôvodnej pozemnoknižnej parcely oddelená od pôvodnej parcely úradne overeným geometrickým

plánom a novovytvorené parcely, resp. parcela musí byť špecifikovaná katastrálnym územím a parcelným číslom evidovaným v súbore popisných informácií ako parcela registra C. V prípade, ak bude možné zidentifikovať celú výmeru tejto časti pôvodnej PK p. č. X. do CKN stavu bez vyhotovenia GP, bude potrebné rozhodnúť o už existujúcich CKN pozemkoch.

Čo sa týka odvolacích námietok navrhovateľa, súd nemohol prihliadnuť na odvolaciu námietku navrhovateľa spočívajúcu v tom, že nevrátenou časťou parcely bola záhradkárska osada, o čom sa zmieňuje v odôvodnení poznámkou o identifikácii parciel napadnuté rozhodnutie. Samotná identifikácia zo dňa 16. júla 1993 nie je individuálnym správnym aktom, ktorým by sa rozhodlo o nevydaní tejto časti parcely a rozhodnutie o nevydaní časti parcely nebolo vydané. Čo sa týka odvolacej námietky spočívajúcej v tom, že správny orgán neprihliadol na to, že záhradkárska osada existovala už v čase rozhodovania o reštitúcií krajský súd poukazuje na to, že nie je v kompetencii správy katastra vo vkladovom konaní prihliadať na otázky, ktoré sú rozhodujúce v konaní podľa zák. č. 229/1991 Zb. Je nepochybné, že existencia záhradkárskej osady sa bude skúmať práve v konaní podľa zákona o pôde a to v tom zmysle, či ide o zákonnú prekážku vydania nehnuteľnosti, resp. jej časti. Avšak o tejto skutočnosti musí s konečnou platnosťou rozhodnúť obvodný pozemkový úrad.

Odporca vo vkladovom konaní túto otázku nemôže riešiť ani prejudiciálne.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Uviedol, že podľa jeho názoru prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak nesprávne právne posúdil prerokovanú problematiku a preto je tu daný dôvod na podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., keď rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru navrhovateľa k zvyšnej reštituentom nevydanej časti parcely pkn. č. X. k. ú. T. (na ktorej bola vybudovaná záhradkárska osada vo výmere 25 670 m²) v zmysle § 11 ods. 1 písm. e) zákona č. 229/1991 Zb. a § 42a ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. vznikla zákonná

prekážka jej nevydania a teda vlastníctvo k tejto časti parcely zostalo navrhovateľovi. Ak vlastníctvo k parcele pkn. č. X. k. ú. T. nadobudol navrhovateľ podľa právnych predpisov platných v čase nadobudnutia a vydaná bola len časť, je logické, že zvyšok parcely – záhradkárska osada vo výmere 25 670 m², ktorá výmera bola identifikovaná dostatočným spôsobom – vyhotovením GP č. 59/2005 zostala aj naďalej vo vlastníctve navrhovateľa a v oprávnení vlastníka ňou disponovať aj pre prípad prevodu vlastníckych práv na jednotlivých členov záhradkárskej osady.

Navrhovateľ nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu v tom smere, že v danom prípade došlo k prevodu nehnuteľností – pozemkov, ktoré boli vytvorené z časti parcely pkn. č. X. k. ú. T., ktoré síce sú zastavanou záhradkárskou osadou, ale o ktorých nebolo doteraz rozhodnuté žiadnym právoplatným reštitučným rozhodnutím a preto je potrebné tieto prevody považovať v zmysle § 39 OZ v spojení s § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. za absolútne neplatné právne úkony preto, lebo navrhovateľ – prevodca nemal oprávnenie nakladať s nehnuteľnosťou. Právo navrhovateľa ako vlastníka nakladať s pozemkami, ktoré boli nadobudnuté do vlastníctva zákonným spôsobom k zvyšku parcely pkn. č. X. k. ú. T., ktorý nebol vydaný reštituentom, nebolo nikým zrušené ani určené za neplatné a teda prevod takýchto nehnuteľností nemohol byť absolútne neplatný.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Účastníci konania odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie odporcu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s OSP) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil. Rozhodol bez nariadenia

odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. mája 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Predmetom súdneho prieskumu na základe opravného prostriedku podaného navrhovateľom, bolo rozhodnutie odporcu Zn. V- 1024/2007 zo dňa 22. októbra 2009, ktorým Správa katastra Tvrdošín zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva podľa kúpnej zmluvy zo dňa 30. mája 2007 uzavretej medzi P. ako predávajúcim a fyzickými osobami uvedenými v záhlaví nepadnutého rozhodnutia ako kupujúcimi ohľadne CKN parciel, ktoré boli geometrickým plánom č. 59/2005 vytvorené v časti pozemku PK p.č. X. evidovaného v pozemnoknižnom protokole č. 133 v kat. úz. T.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu časť pozemnoknižnej vložky p. č. X. bola predmetom rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín, ktorý svojím rozhodnutím č. R 118-1-A/1/1993 zo dňa 19. novembra 1993 podľa § 9 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. schválil dohodu o vydaní nehnuteľností, ktorú uzavreli dňa 28. augusta 1993 oprávnené osoby podielníci spolku Urbáru mesta T. podľa pripojeného zoznamu, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia a povinná osoba R. (v súčasnosti je jeho obchodný názov P.). Čo sa týka PK p.č. X. bola týmto rozhodnutím vydaná časť tejto parcely – pasienok a to vo výmere 360 906 m² v kat. úz. T.

Podľa identifikácie Správy katastra Dolný Kubín zo dňa 16. júla 1993 k reštitučnému konaniu vo vzťahu PK p. č. X. pasienok o celkovej výmere 388 935 m² bolo zistené, že časť je v stave neidentickom, časť 1370 m² je zabratá do EN p.č. X. (LV X.), časť 123 m² je zlúčená do EN p.č. X. (LV X.) a časť je identická s pasienkom p. č. X. o výmere 25 672 m² zapísaný na evidenčnom liste č. X. pre užívateľa SO ZZ-ZO T. a parcela toho istého parcelného čísla avšak s druhom pozemku zastavaná plocha o výmere 864 m² evidovaná na tom istom evidenčnom liste, t. j. pre toho istého užívateľa. Zvyšok parcely X. je v stave neidentickom zlúčený do EN p.č. X., X.

Pozemkový úrad Dolný Kubín vydal rozhodnutie č. R-118-1/C 1/1993 zo dňa 19. novembra 1993, ktorým rozhodol, že oprávnené osoby uvedené v zozname oprávnených

osôb spĺňajú podmienky § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 229/1991 Zb.. Týmto oprávneným osobám sa pre zákonné prekážky uvedené v § 11 zákona nepriznáva vlastnícke právo k pozemkom zapísaných vo vložke 133 kat. úz. T. Vo výroku rozhodnutia sa PK p. č. X. nenachádza.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza zhodne s názorom krajského súdu, že vo vzťahu k časti PK p. č. X., o ktorej nebolo rozhodnuté v rozhodnutí R 118-1-A1/1993, t.j. o rozdielne výmery pôvodnej PK p. č. X. (360 906 m²), riadne zidentifikovanej s katastrálnym stavom, doposiaľ rozhodnuté nebolo. Nie je teda možné konštatovať, že keďže rozhodnutie vydané nebolo, že táto časť pozemnoknižnej parcely sa reštituentom nevydala a teda že vlastnícke právo pôvodného vlastníka - navrhovateľa zostalo v zmysle § 42 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. zachované.

Pokiaľ nebude rozhodnuté akýmkoľvek spôsobom aj o zvyšnej časti reštitučného nároku, nebude môcť previesť navrhovateľ túto časť nehnuteľnosti zmluvou na tretie osoby. Všetky tieto prevody by boli absolútne neplatné podľa § 39 OZ pretože by odporovali zákonu § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb..

Odvolací súd pochybenie v konaní súdu prvého stupňa nezistil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods.3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľ ani účastníci konania neboli v konaní úspešní a odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. mája 2013

JUDr. Zuzna Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková